

[Justitsministeren]

le de retssikkerhedsgarantier, som i dag gælder for personer, mod hvem der føres sag om retlighedsfrakendelse.

Spørgsmålet om retlighedsfrakendelse uden dom for strafbart forhold blev nøje overvejet i forbindelse med lovændringen i 1987. Dengang blev tanken afvist.

For så vidt angår spørgsmålet om samkøring af registeroplysninger og nyregistrering er det min opfattelse, at registrering og samkøring af registeroplysninger kan være rimeligt, når der er et væsentligt behov, sådan som vi har besluttet i en anden sag for nylig i Folketinget. Men jeg finder, at det er principielt betænkeligt med et konkursrytterregister, hvor folk risikerer at havne uden egen skyld, f.eks. bare fordi de har været så uheldige at eje en post aktier i et selskab, som er gået konkurs, og hvor de med en aktiepost på f.eks. 11 pct. var uden indflydelse.

Punkt 5 i beslutningsforslaget handler om garantistillelse i forbindelse med entreprisopgaver. Det er min opfattelse, at det må være op til kontraktparterne selv at vurdere, hvornår sikkerhedsstillelse skal finde sted. Det vil være en urimelig byrde for erhvervslivet og unødigt bureaukratisk med lovregler om, at der altid skal stilles garanti i forbindelse med entreprisopgaver. I øvrigt er det vistnok det normale, at parterne træffer aftale om garanti, når der er tale om større entrepriser.

Det er kedeligt at stå og kritisere et initiativ, der udspringer af en grundholdning, som jeg egentlig selv deler, men i dette tilfælde er det desværre nødvendigt. Forarbejdet til beslutningsforslaget er for svagt.

Det er helt nødvendigt, at vi nøje undersøger, om der er behov, før vi farer ud med lovændringer. Dernæst er det under alle omstændigheder nødvendigt, at vi ikke ud fra rimelige motiver ender med nogle urimelige regler, som er både upraktiske og i strid med fundamentale retssikkerhedshensyn.

Efter denne bedømmelse af forslaget vil jeg til sidst også gerne sige noget positivt. Ud over motiverne om bekæmpelse af konkursrytteri, som jeg principielt kan tilslutte mig, vil jeg fremhæve ideen om øget brug af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet. Jeg må fastholde afvisningen af tanken om styrelsen som et nyt politi eller en ny anklagemyndighed, men man kunne jo overveje hensigtsmæssigheden af et tættere samarbej-

de mellem styrelsen og politiet i disse sager. Derfor vil jeg bede Rigsadvokaten om at se på muligheden for at etablere en rapporteringsordning mellem styrelsen og anklagemyndigheden, og endvidere vil jeg helt naturligt inddrage industriministeren i dette samarbejde.

Sammenfattende er det min indstilling, at der med forslaget er lagt op til nogle fornuftige overvejelser, men at forslaget i den foreliggende form rummer så mange problemer, at det ikke er egnet til vedtagelse.

Grove (KF):

Fra Det Konservative Folkeparti vil vi også gerne sige, at vi er enige om, at bekæmpelse af konkursrytteri er nødvendig, og vi er meget positive over for at undersøge alle mulighederne for at få det på plads på den rigtige måde.

Man kan vel ikke undlade at sige på nuværende tidspunkt – sidst i folketingssamlingen – at hvis man virkelig havde ment noget med det her, havde man jo fremsat det for længe siden, eller også var man gået i forhandlinger med regeringen om det i sommerferien, så man i fællesskab til efteråret kunne have lavet et fornuftigt lovforslag. Det er vel lidt af et paradeforslag, man fremsætter nu.

Men det skal ikke forhindre, at vi gerne vil være med til at løse dette problem, og derfor er vi tilfredse med, at justitsministeren meget lægger op til i sommerens løb at ville se på, hvordan vi bedst muligt løser det.

Men det er jo en balancegang her. Folk skal vel stadig væk have lov til at gå konkurs, og selv om de er gået konkurs, skal de vel også have lov til at starte en ny virksomhed. Det, vi er imod, er jo rytteriet, og dér skal vi have den rigtige balance frem i et lovforslag, og det gør man ikke sådan lige uden videre.

Jeg synes også, at når man tager spørgsmålet om bankgaranti ind, er det en naturlig ting, som enhver sparekasse og bank normalt gør. Jeg har selv siddet i bestyrelsen for en sparekasse, og var vi i tvivl, så bad vi om det. Der skal jo også være noget ansvar i banker og sparekasser. Det må være en naturlig ting.

I det hele taget er der mange uklare ting i dette forslag, og derfor ville vi egentlig anbefale, at Socialdemokratiet tog det tilbage på nuværende tidspunkt, og at vi i sommerens løb brugte tiden fornuftigt til at løse dette problem, som vi alle sammen gerne vil være med til at løse.